

[Aksel Møller.]

gangsskat til, og derefter senest paa 2 Ugers Dagen for at have faaet denne Meddelelse fra Skattemyndighederne foretage den Transaktion at aflevere de paagældende Papirer. Nu kunde man imidlertid tænke sig med det store Arbejde, der paahviler Skattemyndighederne, med de vanskelige Opgørelser, der kan blive Tale om, at denne Frist: 2 Maaneders Dagen, kunde blive oversiddet, saaledes at det i og for sig ikke var Skatteyderens Skyld, at han ikke havde kunnet aflevere Obligationer inden for 2 Maaneders Fristen, men Skattevæsenets Skyld. Den højtærede Finansminister oplyste i Udvalget, at den Bemyndigelse til at forlænge Fristen, som indeholdes i § 4, bl. a. er tænkt anvendt over for den Slags Situationer, hvor 2 Maaneders Fristen ikke har kunnet opfyldes, fordi man fra Skattevæsenet ikke har kunnet faa den foretagne Beregning, som var en Forudsætning for, at man kunde komme videre med Tingene.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa hele Udvalgets Vegne indstille, at Lovforslaget vedtages med de Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, og som jeg her har refereret.

V. Buhl: Hvad de stillede Ændringsforslag angaar, kan jeg henholde mig til de Bemærkninger, som er fremsat af den ærede Ordfører. Derimod vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger til det Bilag, som følger med Udvalgsbetænkningen, og hvori der er givet en Oversigt over det Udbytte, man kan regne at faa af Formuestigningsafgiften og Saneringslaanet. Det viser sig nu, at begge disse Eengangsskatter har svigtet i meget betydelig Grad. Medens man, da Loven blev gennemført, regnede med, at Formuestigningsafgiften vilde indbringe 600 Mill. Kr., saa regner man nu med et Udbytte af 350—375 Mill. Kr., altsaa med et Deficit paa 225—250 Mill. Kr., hvilket vil sige, at Formuestigningsafgiften skulde indbringe 40 pCt. mindre, end man oprindeligt regnede med. For Stabiliseringslaanets Vedkommende regnede man med ca. 700 Mill. Kr., saafremt alle vilde tegne Laanet — der er jo en Mulighed for i Stedet for at indbetale Halvdelen af Beløbet som Afgift. Det har nu vist sig, at ca. godt en Femtedel af de laanepligtige har valgt denne sidste Fremgangsmaade, og trækker man det Tal fra i de 700 Mill. Kr., kommer man til 550 Mill. Kr., og Udbyttet har været 415 Mill. Kr., det vil sige 135 Mill. Kr. mindre end beregnet, hvad der svarer til 20 pCt. af det oprindelige Beløb.

Det har altsaa, som jeg sagde, vist sig,

at der har været en meget betydelig Nedgang i de beregnede Indtægter. I det hele taget maa man sige, at denne Løsning er saare bedrøvelig. Jeg betegnede i sin Tid Eengangsskatten, saaledes som den blev foreslaaet, som en udvandet Eengangsbeskatning, og nu har det vist sig, at der er endnu langt mindre Saft og Kraft i Beskatningen, end man maatte gaa ud fra ved Lovforslagets Fremsettelse i sin Tid.

Naturligvis var det et meget usikkert Grundlag, man havde som Udgangspunkt for sine Beregninger, men der er heller ikke Tvivl om, at de mange Ændringer i nedadgaende Retning, der blev gennemført, ikke mindst under Pres fra konservativ Side, har haft en meget væsentlig Betydning for det endelige Udbytte af denne Beskatning. Man burde dengang have hørt efter de meget alvorlige Advarsler, som blev fremsat fra vort Partis Side. Vi fandt Lovforslaget, selv i den oprindelige Skikkelse, for utilstrækkeligt og stillede en lang Række Ændringsforslag, der tilsigtede at forøge Udbyttet af Eengangsbeskatningen. Saafremt disse Forslag var blevet gennemført og Lovforslaget ikke var blevet forringet — de hvilede naturligvis paa det Grundlag, man dengang havde ved Lovforslagets Udarbejdelse og vilde have givet noget mindre, end vi jugerede —, vilde jeg tro, at man i Stedet for 800—900 Mill. Kr., som Eengangsskatten nu er beregnet at skulle indbringe, vilde have faaet et Beløb paa omkring 1400 Mill. Kr. Samtidig vilde vore Forslag have medført, at Staten, da hele Stabiliseringslaanet vilde være blevet konverteret til en Afgift, vilde være blevet fritaget for Forrentning og Amortisation af ca. 400 Mill. Kr. Nu giver Eengangsskatten altsaa alt i alt ca. 800 Mill. Kr., medens man tidligere regnede med et Beløb paa 1100—1200 Mill. Kr., maaske snarest 1150 Mill. Kr.

Vi har i Udvalget ogsaa anmodet den højtærede Finansminister om at oplyse, hvor meget man kan vente at faa gennem Skattebøder, Efterbetalinger, Konfiskationer, Tilbagebetalinger af Fortjenester i Forbindelse med Værnemagten o. lign., og jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister vil kunne give Oplysning herom.

Da vi i sin Tid behandlede Eengangsskatteforslaget, regnede man med paa denne Maade alt i alt at indvinde et Beløb af 1½ Milliard Kr., men om det holder Stik, er der vist i høj Grad Grund til at tvivle om.

Som jeg her har paavist, og som det fremgaar af de Tal, der foreligger, har Eengangsskatten vist sig at være ganske util-